

отъ Наполеона I., най-великий-тъ самодържець въ новы-тъ врѣмена, кѣгато провъзгласилъ начало-то на религіознѣ-тѣ свободѣ въ тѣзи думы : “*Мое-то* владѣніе ся свѣршва тамъ дѣто онуй на *свѣсть-тѣ* наченва” !

Лутерова-та дружина пристигнѣла въ Хиршфелдѣ; и, при всичко че было запрѣтено да нѣма никой никѣдѣ сношеніе съ Лутера, той былъ пріетъ тука съ голѣмы почести отъ Князь-Аббатъ Кратона. Тоже въ Айзенахѣ, дѣто той бѣ прѣкаралъ младины-тѣ си, тѣлпы народѣ излѣзли да го поерѣщнѣтъ. И въ два-та тѣзи Германскы градове, той, макаръ да му забранилъ Императоръ-тѣ, проповѣдвалъ, като не смѣялъ да гледа слово-то Божіе неблаговѣствовувано. Въ Айзенахѣ, нѣколко отъ дружинѣ-тѣ ся отдѣлили, и трѣгнѣли право за Виттембергъ; а Лутеръ, съ другари-тѣ си Амсдорфа и Пезенщайнера, закривилъ кѣмъ югъ въ Тюрингенскѣ-тѣ горѣ, и въ селце-то Мьохрѣ ся видѣлъ съ бабѣ си, чича си Хайнца, и другы свои роднины. Тука той прѣминалъ цѣль день весело, като си сравнявалъ сладкѣ-тѣ тишинѣ въ това селце съ неприятный-тъ шумъ въ Вормсѣ.

Слѣдъ като ся простилъ съ сродницы-тѣ си, Лутеръ, придруженъ отъ Амсдорфа и